ŠKOLNÍ ČASOPIS ŽÁKŮ, UČITELŮ A PŘÁTEL ZŠ BRATRANCŮ VEVERKOVÝCH, PARDUBICE

BrVe times

2015 - 2016

2015

Zimní číslo

Z OBSAHU ČÍSLA

Zamyšlení na úvod
Na slovíčko s .....
Čtvrté Tajemství Mysteria
Třídenní výlet za odměnu
Studijní zájezd do Anglie
Soutěž školních časopisů
Exkurze do Foxconnu
Ve školní družině
Za bratranci Veverkovými
Čerti, andělé a Mikuláš ve škole
Vánoční čarování
Adventní zpívání
Víčka pro Terezku

BrVe times, časopis žáků, rodičů a přátel ZŠ Bratranců Veverkových v Pardubicích

č. 4/2015, 3. ročník, 12. vydání
datum vydání: 21.12.2015, uzávěrka: 18.12.2015
vydává: ZŠ Pardubice, Bratranců Veverkových 866
odpovědný šéfredaktor: Mgr. Božena Jarešová
e-mail: brvetimes@seznam.cz

Vánoční zamyšlení

Nezklamali! No, přece obchodníci! S říjnem se vyrojily vánoční ozdoby, kolekce, v televizní reklamě se na nás řítí cocacolový náklaďák, červené, a dokonce modré santaclausovské čepičky rostou jako houby po dešti.

„Svatý Martine, pomoz! Přivez alespoň sníh, aby ten blížící se vánoční čas nebyl jen pozlátkem. Jsi patronem vojáků a vinařů, zachránil jsi svým pláštěm žebráka před zmrznutím, a tak zachraň tu naši českou krajinu od bláta a deště!“

Místo sněhu by se tedy alespoň mohly vrátit večery s draním peří. Sousedky se scházívaly v chalupách, aby husí peří oddělily od ostnů. Nadýchané peřiny byly a jsou symbolem správné hospodyně.

Děvčata o půlnoci před svatým Ondřejem vstávala, aby šla zaklepat na kurník. Když zakokrhal kohout, dívka se do roka vdala, pokud se však ozvala slepice jako první, děvče muselo zkusit štěstí za rok znovu.

Svatý Ondřej byl rybářem, učedníkem Kristovým a následně patronem nevěst a rybářů. Čas výlovu rybníků končí, abychom mohli mít tradičního kapra na štědrovečerní hostině.

Advent, tedy očekávání příchodu Spasitele, období klidu, předvánoční vůně a pohody. Svatá Barbora pro křesťanskou víru zemřela rukou otcovou, ale my aspoň spěcháme pro třešňové větvičky - barborky - neboť když rozkvetou na Štědrý den, znamenají štěstí v domě a pro dívku, která ji utrhla, že se do roka vdá.

A což teprve svatý Mikuláš? Rozdal celý svůj majetek, aby doputoval do maloasijského města, kde se stal biskupem. Jako patron a ochránce dětí zachránil mnoho rodin od chudoby. Dárky hodným dětem nosí dodnes.

Zato „lucky“, tedy bíle oděné postavy s metlou v rukách, chodily dům od domu, kontrolovaly děti, zda se v době adventu postily. Ale hrozbou byly i pro ženy, které v den svaté Lucie předly, či draly, pak jim zničily přadena nebo rozfoukaly peří.

„Štědrý večer nastal…“ narození malého Ježíška, který přináší dárky každému, kdo si je zaslouží. Čas se zastaví, postavičky v betlémě přinášejí dary novorozeněti, zvonění a koledy, no, to jsou přece české Vánoce! Doputovali jsme k cíli klidu, pohody a lásky. Všimli jste si, že jsou nejkrásnější na celém širém světě!

- vok -

škola v ♡ Pardubic

Slovo šéfredaktorky

Milá čtenářko, milý čtenáři,

čteš již dvanácté číslo našeho školního časopisu BrVe Times, který obsadil v soutěži nejlepších časopisů roku 2015 v hlavní kategorii vynikající druhé místo. Soutěžilo 209 časopisů z celé republiky a hodnotil se obsah i grafické zpracování. Redakční rada děkuje všem přispěvovatelům za zajímavé články. Pochopitelně bychom v příštím roce rádi stáli na stupínku nejvyšším a vy nám k tomu samozřejmě svými příspěvky pomůžete.

Ve škole se v uplynulých měsících uskutečnilo mnoho zajímavých akcí a čas ne vždy byl naším přítelem, tak dostáváš do ruky prázdninové vánoční dvojčíslo.

Přejeme vám všem pohodové vánoční svátky v kruhu nejbližších, mnoho dárků pod stromečkem a do nového roku vstupte tou správnou nohou, abyste byli zdraví, šťastní a úspěšní.

za redakční radu
Božena Jarešová

Čtvrté Tajemství Mysteria

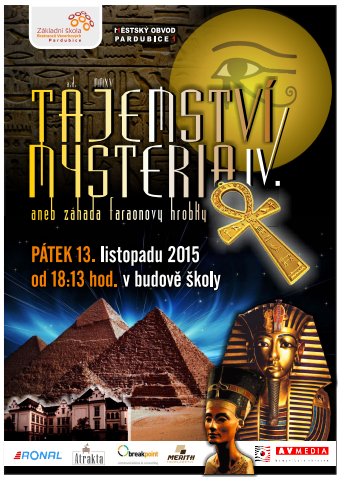

Čtvrté Tajemství Mysteria, tentokrát s názvem Záhada faraonovy hrobky, začalo v pátek 13. listopadu 2015 přesně v 18 hodin 13 minut.

Záhadu chtělo poznat přes 500 žáků a rodičů, kteří před osmnáctou hodinou čekali před branami školy. Nejprve se při úžasné hudbě na pódiu jako Egypťané, nádherné Egypťanky a jejich bohové představili učitelé.

Po krátkém programu všichni nedočkaví doslova vběhli do školy, aby si mohli prohlédnout faraonovu hrobku. Museli ovšem předtím zdolat třináct úkolů. Luštili šifry z hieroglyfů, pokoušeli se stavět pyramidy z kostek, snažili se přejít Nil tak, aby se nesetkali s krokodýly, poznávali stejné kočky, řecké bohy, v písku hledali poklady, museli se vyhnout zlému hadovi, hledali škorpiony, pokoušeli se setkat s Kleopatrou, pracovali s pískem, převáželi náklady, někdy se marně snažili ukrást klíč sfingám, které střežily poklad ukrytý v pyramidě. Byla to úžasná hra, nejúžasnější akce podzimu, na kterou se všichni moc těšili.

Hru provázely nádherné, téměř pravé zlaté kulisy, palmy, studna v oáze, hrobka, sargofág, poklady. Úkoly všichni splnili a nádherné tajemství hrobky po zdolání úkolů nakonec objevili. Prohlídkou hrobky byli všichni neuvěřitelně nadšeni.

- jar -

Za bratranci Veverkovými do Rybitví

My, žáci 3. B a 3. A, jsme podnikli dobrodružné detektivní pátrání.

Nejprve jsme doplňovali pracovní list, na který jsme zapsali informace o bratrancích Veverkových. Přesně řečeno vše, co jsme o nich doposud věděli.

Pak jsme se vydali MHD číslo 3 směr Lázně Bohdaneč. Bohužel se nám cesta protáhla, protože jsme uvízli v koloně. V Semtíně frézovali silnici. Ale v trolejbuse jsme se chovali mravně a další cestující si nestěžovali. Starším jsme galantně nabídli místa k sezení.

Od trolejbusu jsme se pěkně prošli k domku bratranců Veverkových. Zde jsme začali zkoumat.

Vyslechli jsme si krátké povídání v muzeu, prohlédli si pomníky a další exponáty. Činili jsme si poznámky, sbírali důležité informace. Někteří pro ně přelezli i plot do vedlejší zahrady. Pak jsme se posilnili a vydali na zpáteční cestu lesem domů.

V lese jsme sbírali a hledali barvené podzimní listí. Vyráběli jsme z něj krásné růžičky. Dokonce jsme našli i zlato. Cesta trolejbusem zpět byla klidnější a rychlejší. V „Mlíčáku" jsme se odměnili dobrotami.

A teď už se jenom ve skupinách poradíme a zpracujeme získané informace a poznatky do dalšího pracovního listu.

- chvo -

Anketa pro (ne)čtenáře BrVe Times

Výsledky ankety pro čtenáře/-nečtenáře našeho školního časopisu

Jaké byly výsledky ankety? Bylo rozdáno celkem 300 anketních lístků, ve stanoveném termínu se jich vrátilo 270, což činí návratnost 90 %.

Malé děti, které si časopis kupují nejčastěji a nejvíce, anketní lístky nedostaly, protože buď ještě neumějí číst, nebo čtou s porozuměním pomalu a vyplňování by bylo velice komplikované.

Počet pravidelných čtenářů časopisu byl 114, přitom si časopis někdy koupilo 145 dětí z 270. Nejméně čtou časopis v 8. A, celkem bylo 156 nečtenářů.

Časopis čtete hlavně proto, že vás zajímá dění ve škole, protože se vám líbí jeho grafické zpracování. Časopis nečtete, protože většinou nemáte peníze, abyste si ho koupili, a nevíte, kdy vyjde. Na webu čte časopis pouze 45 dětí.

V časopise vám chybí zábavná stránka, křížovky, osmisměrky, doplňovačky.

Do časopisu by bylo ochotno přispět 79 respondentů. Na vaše příspěvky se moc těšíme. Podle vašich názorů a požadavků se budeme snažit časopis vylepšit.

Výsledky ankety zpracovala třída 9. A a za redakční radu Božena Jarešová.

Na slovíčko s... Michalem Viečorkem, vedoucím kuchařem naší školní jídelny

Vymýšlíte obědy ve školní jídelně Vy nebo někdo jiný?
Jídelníčky sestavujeme kolektivně podle nastavených norem, které se musí ve školní jídelně dodržovat.

Máte nějaké osvědčené recepty?
Osvědčených receptů je hodně. Ve stravování pro děti vedou především sladká jídla a omáčky jako je svíčková, kuře na paprice. A velice oblíbená jídla jsou rybí filé, čevapčiči, kuřecí řízek.

Jaká jídla nesmí ve školní jídelně chybět?
Ve školní jídelně musí děti mít pestrou stravu, která zahrnuje vše, co děti potřebují pro zdravý růst. Z toho důvodu se podávají dětem jídla jako jsou ryby, luštěniny, bezmasá zeleninová jídla. Tato jídla nejsou u dětí moc oblíbená. Dále to musí být různé druhy mas (kuřecí, vepřové, telecí, hovězí, zvěřina) a už zmiňovaná oblíbená sladká jídla. Pro správné nastartování žaludečních kyselin by měla být vždy k jídlu teplá polévka. Mléčné nápoje, ovocné nápoje a čaje jsou nezbytnou součástí každodenního menu, stejně tak moučníky, ovoce, mléčné produkty a salátový bar.

Proč musíme jíst ve školní jídelně ryby, hrách, čočku a jiné „dobroty"?
O této otázce jsem už dost řekl v předchozí odpovědi. Všechny tyto suroviny jsou nezbytnou součástí zdravého jídelníčku pro zdravé děti.

Co je spotřební koš?
Nejlepší odpověď na tuto otázku je přesně ta, kterou najdete na stránkách www.jidelny.cz
Ja to spotřební koš stanovuje, jaké výživové požadavky mají splňovat jídla podávaná ve školní jídelně. Legislativně jsou stanoveny určité skupiny potravin (brambory, maso, ovoce, zelenina atd.) a jejich doporučená spotřeba na žáka a den. Výpočtem spotřebního koše pak jídelna dokumentuje, jak tato doporučení plní. Spotřební koš se počítá za měsíční období v hodnotách „jak nakoupeno".

Co se v jídelně vařit nesmí?
Především se v poslední době zakazuje používat uzeniny. Určitě bych vyloučil houby, které nejsou jednodruhové.

Co máte ve své práci nejraději?
Úspěch. Mám radost, když nás malý i velký strávník pochválí.

Vaříte si sám pro sebe doma?
Doma moc rád vařím. A zkouším i nové recepty, nápady, které se můžou objevit ve školním jídelníčku.

Máte nějaký oblíbený rodinný recept? Jestli ano, jaký?
Jediný rodinný recept, který mám, je od mého táty, a to je mít vždy dobrou náladu. Nenajíte se tím, ale vždy vás bude bavit vařit.

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo?
Když si vezmete, že je na světě tolik různých surovin, které se dají mnohokrát jinak zkombinovat, tak v mém případě nedokážu říct, že mám jen jedno nejoblíbenější jídlo.

Existuje nějaké jídlo, které vyloženě nesnášíte?
Jídlo bych ani neřekl, spíš surovinu, a tou surovinou je ananas. Obecně teplé ovoce s masem dohromady nemusím.

Jaký máte vztah k exotické kuchyni?
Vařil jsem s tchajwanským kuchařem a musím říct, že tchajwanská jídla mně opravdu chutnala. Mají úplně jiná jídla, jiné rauty a jiné chutě. Také jsem zkoušel vařit v indické restauraci, a i když je indická kuchyně velice zajímavá a rozhodně je dobré pár jídel vyzkoušet, mě indická kuchyně tolik nebavila jako jiné.

Byl jste v cizích zemích na ochutnávce místních pochoutek?
Poslední zemí, kterou jsem navštívil, bylo Řecko. Místní řecká kuchyně mě překvapila tím, že použití soli snížili na minimum. Ze začátku mě to zaskočilo, ale po prvním týdnu jsem si zvykl a začal objevovat v jídle jemné chutě bylinek, pepře, ostatního koření a hlavně samotnou chuť surovin. S přítelkyní se chystáme do Francie. Moc se těším na jejich úpravu šneků a žabích stehýnek.

Otázky pro pana kuchaře připravily Klára Römerová a Inika Šedivá

Olympiáda v české jazyce

V minulém týdnu (15. prosince) se na naší škole uskutečnilo školní kolo Olympiády v českém jazyce.

Zúčastnilo se celkem 18 dětí z 8. a 9. ročníků. Velmi obtížné úkoly, týkající se nejen jazykových znalostí, ale i přípravy jídel a jídelníčků, nejlépe a s převahou zvládla tentokráte Klára Römerová z 9. A.

Na druhém místě se umísti Filip Sudek z 9. B. Oba postoupili do okresního kola.

Dalšími úspěšnými spisovateli byli žáci Filip Müller a Ondřej Hátle z 9. B, Ester Hrubá z 8. B a Inika Šedivá z 9. A.

Zúčastnění si zdokonalili ne-jen jazykové znalosti, ale dozvěděli se i mnohé zajímavosti ze světa moderní gastronomie.

- jar -

Vánoční čarování a adventní zpívání

Tradiční Vánoční čarování, které navodilo příjemnou adventní atmosféru, se uskutečnilo v pondělí 14. prosince.

Ve výtvarných dílnách si děti společně s rodiči a prarodiči vyráběly tradiční i netradiční ozdoby, svícny z ovoce, o které byl jako obvykle velký zájem, zápichy z bavlnek, andílky z vlny, papírové hvězdy a rozmanitá přání. Nechybělo občerstvení a samozřejmě po celé škole voněly perníky a trdelník.

V sedmnáct hodin proběhlo v „našem" kostele Svatého Jána zpívání vánočních koled. My jako účinkující jsme se asi půl hodiny před začátkem sešli ve škole a rozezpívali jsme. Jakmile se blížila sedmnáctá hodina, rodiče, sourozenci i prarodiče, kteří se na nás přišli podívat, usedli do kostelních lavic a čekali na úvodní řeč pana faráře.

Malé děti nastoupily na značky a společně s diváky sledovali, jak žáci z naší 9. A při znění varhan a zpěvu se svíčkou v ruce přicházejí k oltáři. Svíčky jsme položili na oltář, vzali jsme si desky s texty písní a už zbývalo jen se nechat unášet tou úžasnou vánoční a rodinnou atmosférou. Chvílemi byly slyšet jen samotné varhany, na které hrál žák umělecké školy, jindy zase flétny menších žáčků, někdy sóloví zpěváci a zpěvačky a nakonec zpěv nás všech dohromady.

Mezi koledy byla vložena i krátká hra o tom, jak Josef s Marií za doprovodu andělů hledají v Betlémě nocleh. Každý z řad diváků si našel nejednu oblíbenou koledu a společně s námi si ji zazpíval.

Atmosféra byla opravdu příjemná a my se budeme těšit na příští rok, i když naše třída už pouze jako diváci.

Klára Römerová

Třídenní výlet s časopisem Výlety současnosti

Vše začalo, když jsme ve čtvrtek 26. listopadu čekali za Tipsport arénou v Pardubicích. Byla velká zima, a tak bylo fajn, když pro nás přijel autobus. Ať vypadal tak či tak, zaradovali jsme se, že jsme vyrazili.

Cestovali jsme asi tři hodiny, ale uteklo to docela rychle. Najednou jsme stáli před zámkem Duchcov. Dozvěděli jsme se od průvodkyně mnoho zajímavostí, například to, že zde žil proslulý svůdník Giacomo Casanova. Po prohlídce zámku zpestřené tím, že nám jedna dívenka jako pravá šlechtična omdlela, jsme odjeli do Teplic.

Rozdělení pokojů nám řekla paní učitelka již v autobuse. Na recepci jsme dostali klíče od pokojů a mohli jsme se ubytovat. Odpoledne jsme navštívili planetárium, někteří z nás se poučili, někteří se chvilkami lehce prochrupli. Pak jsme ještě navštívili vánočně vyzdobené Teplice.

Všichni jsme se těšili na večeři, protože jsme měli hlad. Ta nás opravdu mile překvapila. Restaurace byla velice pěkně zařízená a jídlo bylo v podobě „kuřízku" a bramborové kaše velmi dobré.

Večer nás čekala aktivita připravená organizátory Výletů současnosti. Rozdělili jsme se do tří týmů. Každý tým měl jako kapitána jednoho učitele. Nejdříve byla otázka na tým a poté na vedoucího týmu. Za každou správnou odpověď dostal tým jedno tričko dle vlastního výběru. Cíl hry byl ten, aby celý tým byl „oblečený". Pak si úspěšný tým vybral navíc sluneční brýle nebo batoh na záda s logem „Výlety současnosti". Vyhrál tým pana ředitele.

Druhý den po dobré snídani jsme opět vyrazili na výlet. Tentokrát jsme jeli navštívit štolu Starý Martin. Pro naši bezpečnost jsme dostali hornickou přilbu. A opravdu se i v praxi ukázalo, že byla potřebná. Pan průvodce nám řekl vše zajímavé o štole, prošli jsme všechna povolená místa pro návštěvníky a poté jsme jeli zpět do hotelu.

Po obědě nás čekal pro některé velmi adrenalinový zážitek. Jeli jsme dvoumístnou lanovkou na Komáří vížku. Byla to otevřená dvousedačková lanovka, poslední v Čechách a navíc nejdelší. Jeli jsme celkem 15 minut. Při nádherném výhledu na krajinu jsme zapomněli na to, že je nám děsná zima. Na Komáří vížce byly -2 °C. Překvapil nás sníh, který v Pardubicích hned tak neuvidíme. Po koulovačce jsme vyrazili dolů. Místy to bylo trochu nebezpečné, protože se pod námi smekalo mokré listí a vrstvy sněhu, ale zase jsme se zasmáli a měli dobrou náladu. Ještě jednou jsme se zastavili v lázeňských Teplicích a jeli do hotelu.

Po večeři na nás čekala přednáška na téma Zdravý životní styl. Byla to vlastně interaktivní hra, kdy jsme opět byli rozděleni do tří skupin a soutěžili jsme mezi sebou. Nad některými úkoly jsme se dobře bavili a jako výhru jsme dostali svítící náramky, které jsme si všichni řádně užili. Den pomalu končil, napsali jsme reportáže a šli spát.

Třetí a náš poslední den začínal opět dobrou snídaní. Po snídani jsme vyrazili do Botanické zahrady v Teplicích. Nejdříve jsme si prohlíželi rostliny ve venkovní části a poté jsme se přesunuli za teplem do budovy, kde se nacházely další úžasné rostliny. Některé děti z vítězné skupiny spolu s jejich vedoucím nalákaly ostatní na „klokany", kteří prý jsou ukrytí za budovou. Fór se jim zdařil. Zasmáli jsme se všichni. Pak jsme naposledy vyrazili do hotelu.

Oběd byl jak jinak než dobrý. Potom nás čekalo bohužel jenom balení věcí a cesta domů. Tyto tři dny plné úžasných a neobvyklých zážitků rychle utekly a myslíme si, že si je každý po svém naplno užil.

Klára Römerová, Inika Šedivá

Exkurze do Foxconnu

Dne 26. listopadu se vydalo několik žáků z 8. B a 9. B na exkurzi do firmy FOXCONN CZ.

Nebyli jsme tam jako škola jediní. Chodili jsme z místnosti do místnosti a v každé jsme se něco zajímavého dozvěděli.

Srovnávali jsme nápoje podle kyselosti, ovládali jsme různé roboty, což se nám líbilo, hráli hry a dívali se, co obnáší práce v tak velké firmě. Dostali jsme i svačinu.

Nakonec nás čekal zajímavý kvíz, v němž se umístil z naší školy na 2. místě Vojtěch Musílek z 8. B. Moc jsem si exkurzi užila a rozhodně uvažuji o práci ve velké firmě.

Zuzana Nádvorníková

Hrou proti HIV

Dne 1. prosince 2015 jsme navštívili Střední zdravotnickou školu v Pardubicích.

Jeli jsme až do Černé za Bory. Cíl této návštěvy byl jasný „Hrou proti HIV". Jako první nás přivítala paní učitelka, přemístili jsme se do tělocvičny a vše pomalu začalo.

Nejdříve jsme se rozdělili do několika skupin. Každá skupina byla u jiného stanoviště, abychom si navzájem nemohli pomáhat či opisovat. Bavili jsme se o nejhorších nemocech, které můžou napadnout naše tělo, jak se jich vyvarovat, co udělat pro to, abychom se jim vyhnuli.

Poté jsme mluvili o tom, jaké jsou nejrůznější typy ochrany pro muže i ženy, jaké typy jsou nejvhodnější pro mladé dívky a podobně.

Celkem bylo v tělocvičně pět stanovišť. U každého stanoviště se dalo celkem získat 20 bodů.

Vždy po nějaké době zazněl tón, který nám ohlásil, že je čas přesunout se na další stanoviště. Když každá skupina navštívila všechna stanoviště, sešli jsme se, sečetli jsme body a určili vítěze. Odcházeli jsme dost poučeni.

Inika Šedivá

Studijní pobyt ve Velké Británii

Studijní zájezd vybraných žáků osmých a devátých tříd do Velké Británie začal 3. prosince v osm hodin večer, když se autobus vydal směrem na západ.

Jeli jsme přes Německo, Nizozemí, Belgii a Francii. Cesta s občasným spánkem uběhla celkem rychle, ani na trajekt se dlouho nečekalo a brzy se objevily bílé útesy přístavního městečka Dover. Překvapením v Anglii byla jízda vlevo. Jako první jsme navštívili doverský hrad, který patří mezi tři nejvýznamnější v celé Velké Británii. Pak jsme se procházeli po pláži v přímořském městečku Broadstairs.

Ubytování v Alpha Hostel v Margate s výhledem na moře bylo docela příjemné. Každý večer jsme trávili při „etapové hře" zaměřené na britské reálie a postřeh. Ještě před odjezdem jsme byli rozděleni do „rodin" (podle příjmení našich adoptivních rodičů - učitelů, kteří nás měli na starost). Hráli jsme o velice zajímavé ceny, které nám učitelé slíbili... Copak to asi bude?

Druhý den se vyjelo do Londýna. Všichni jsme byli natěšeni, a tak nám ani nevadilo, že jsme toho moc nenapsali... Všechny úžasné památky, stavby a atrakce, které známe jen z pohlednic, se nám líbily. Fotilo se o sto šest – Tower, doky, Tower Bridge včetně prohlídky mostu zevnitř, Westminsterské opatství, Big Ben, Buckinghamský palác, London Eye, Trafalgar Square a další.

Na třetí den byl naplánovaný „tajný výlet". Naše první kroky směřovaly do Imperial War Museum v Duxfordu. Osm hangárů se nedalo prohlédnout za hodinu a půl, tak jsme si čas na focení prodloužili. Nejvíce nás zaujal hangár věnovaný 2. světové válce, respektive vylodění v Normandii.

Druhou zastávkou „tajného výletu" bylo překrásné univerzitní městečko Cambridge. Zajímavým vzhledem univerzitních budov jsme byli docela překvapeni. Paní průvodkyně nám řekla, kteří významní vědci na univerzitě studovali. Viděli jsme strom, z něhož údajně spadlo jablko na hlavu Newtona, a gravitační zákon byl na světě. Večer jsme tradičně strávili plněním kvízových úkolů

Další dva dny na nás čekala škola St. Peter´s School of English v Canterbury. Všichni jsme byli docela nervózní, jak to bude vypadat, protože nás někteří vyučující trochu šponovali, co nás tam čeká... Lektoři však byli příjemní a milí, bavili jsme se s nimi anglicky a bylo to fajn. Odpoledne jsme si prohlédli městečko a navštívili muzeum a hrad.

Čtvrtý den jsme se šli večer (po škole) projít po městečku Margate, procházeli jsme se kolem moře, hledali mušličky, fotili se a poslouchali příjemné šumění. Večer jsme byli nažhavení na vyhlášení výsledků naší soutěže. Vítěznou rodinou se stala „rodina" Šebelovic, následovaná „rodinou" Herynkových a Jarešových.

Poslední den jsme před odjezdem navštívili vánoční trhy. Hlavním cílem většiny z nás byl ale obchodní dům... Suvenýry, které jsme si na závěr pobytu koupili, se málem nevešly do autobusu.

A samozřejmě jsme si všichni odvezli plno úžasných zážitků.

Děkujeme za tuto skvělou příležitost, bylo to skvělé!!!

Inika Šedivá

Vyhlášení nejlepších časopisů roku 2015

BrVe times zaznamenal již třetí velký úspěch za dobu své existence! Po prvním a čtvrtém místě v krajských kolech této soutěže jsme se dostali na „pódium" i v soutěži celorepublikové!

Okolo šesté hodiny ranní jsme se jako zástupkyně našeho časopisu sešly s paní učitelkou Jarešovou na hlavním vlakovém nádraží, abychom vyrazily do Brna na vyhlášení výsledků soutěže o nejlepší školní časopis.

Nastoupily jsme do vlaku a vyrazily na cestu. Cesta nám vcelku rychle utekla. Na místě jsme zjistily, že se ani jedna z nás v Brně moc nevyzná, věděly jsme jen, že máme nastoupit na tramvaj č. 2. Neuběhlo ani 10 minut a už jsme seděly v brněnské šalině, po chvíli jsme ale zjistily, že jedeme úplně na druhou stranu, než potřebujeme. S pomocí milé místní paní jsme nastoupily na správný směr. Po cestě jsme potkaly menší skupinku mladších žáků s učitelkami, kteří mířili stejným směrem.

Ve střední odborné škole polytechnické si pak každý mohl prohlédnout výtisky časopisů z některých základních i středních škol. Uvítal nás pan Kantor a pozval nás na tři workshopy týkající se novinařiny a žurnalistiky a na jeden další workshop spojený s orientálním tancem, který vedla Mgr. Jana Bagarová. My jsme si vybraly workshop pod vedením Mgr. J. Bagarové. V první části, čili v první hodině, nám Jana povídala o tom, jaké byly její úspěchy, jak k tomuto druhu tance vlastně přišla, co by chtěla dál dělat a zodpověděla nám všechny naše otázky. Ukázala nám některé kostýmy a taneční rekvizity. Působila velmi mile a přátelsky, řekla nám i o svých cestách za kořeny tance a hudby a vyprávěla o svých ne vždy dobrých vzpomínkách z cest. Povídali jsme si také o jejích plánech do budoucna.

V druhé části programu jsme se naučili pár základních kroků a složili je do krátké vazby, kterou jsme si pak několikrát zkusili zatancovat na hudbu.

Pak byla přestávka na bagetu a limonádu a poté vyhlášení výsledků soutěže. Dohromady bylo hodnoceno 209 zúčastněných časopisů.

Náš časopis byl úspěšný! Byly jsme velmi rády. Umístil se na krásném 2. místě v hlavní kategorii, kde se hodnotila titulní strana, obsah, grafika časopisu a celkový časopis. Obdržely jsme diplom, tašku s dárkovými předměty a poukázku na 500,- Kč pro naši školu.

To vše nejen za pomoci dětí a učitelů, kteří píší do časopisu, ale především díky naší paní učitelce Jarešové, paní šéfredaktorce školního časopisu, a panu řediteli, který se stará o celkovou grafiku našeho časopisu.

Klára Römerová, Inika Šedivá

Družíme se ve družině

„Člověče, nezlob se“ je všeobecně známá a oblíbená společenská hra, která by neměla chybět u nikoho doma. Ponořily se tedy i děti ve školní družině do kouzla hry, která je plná nečekaných zvratů a přitom tak jednoduchá. Celkem v sedmi odděleních se skupinky přesvědčily o tom, že tato hra je skutečně jen a jen o štěstí a pravděpodobnost, že na kostce padne jednička, je stejně veliká jako pravděpodobnost, že padne šestka.

Pohádky má jistě rád každý, ale nejvíce se líbí dětem. V družině si tedy vytvořili družinový pohádkový svět. Hrála se divadelní představení. Příběhy se držely scénářů známých pohádek, nebo si některé skupinky dokonce náměty k dramatickým představením vymýšlely samy.

Ve středu 2. prosince by žádný smrtelník dobrovolně do naší milované školy vstoupit nechtěl. Jako by se brány pekelné otevřely a z nich se vyrojili divocí čertíci. Pekelné odpoledne si čertovsky užil každý. Na děti čekaly soutěže, zapeklité hádanky, rébusy, úkoly. Odpoledne zakončila ďábelská diskotéka.

O den později se téměř všechna oddělení školní družiny vydala autobusem na výlet. Cílem byl tentokrát zámek Žleby. Na děti čekala předvánoční expozice, moc milí průvodci, hry a soutěže. Všichni si zazpívali vánoční koledy. Na závěr děti překvapili anděl s čertem, kteří napekli báječné vánoční cukroví.

Nastal čas adventu, a tak všichni ve školní družině začali zdobit třídy, vyrábět přáníčka pro své blízké, psát dopisy Ježíškovi.

- dvo -

Literární pokusy v 9. A

Aneta Komersová - Noc

Nejlepší denní dobou je určitě noc. A to obzvlášť v lese, kdy všechno začíná pomalu usínat. Jen tiché houkání sov a ševelení listí a potůčku je slyšet. Všelijaké šumění křidýlek pomalu tichne. Pouze jemný svit a šum světlušek neusíná, ale probouzí se. Na nebi nás neozařuje sluníčko, ale jeho tmavší bratříček měsíc, který svítí na hladinu jezera a vidí tak svůj překrásný odraz. Na nebi nesvítí pouze měsíc, nenasvítil by celou noc sám. K tomu mu pomáhají žluté, lesklé a zářící hvězdičky okolo něj. Společně s ním tančí na nebi. Je to jako velká soutěž o to, kdo zazáří více. Škoda jen, že všichni už spí a nedívají se na tu taneční soutěž, která se na nebi odehrává. Když ale měsíc chce, aby lidé viděli, jak krásnou oblohu společně s hvězdičkami vytváří, začne jim svítit do oken a nutí je, aby se alespoň na moment podívali na tu krásnou souhru. V lese, kam měsíční svit proniká jen zřídka, září již zmíněné světlušky, ovšem ještě něco. A to velké a žlutě svítící oči sov, které zastraší i tu největší šelmu. Pak už se začíná rozednívat a měsíc i s hvězdami pomalu cestuje na druhou stranu země. Občas se nějaká hvězdička opozdí, proto ji někdy vidíme i ve dne, ale to se tává velmi zřídka. Večer se všechno opakuje.

Daniel Blažej - Sněhový večer

Celý můj den nebyl zase tak pěkný. Ve škole se mi nedařilo. Ovšem schyluje se k večeru a za okny se mi naskýtá nádherné představení. Příroda se tento rok dočkala svého prvního překrásného sněhu. Hledím na tajemnou náves malé vesničky, nikde není ani noha, jen samý sníh. Zima a mráz přinutily lidi zůstat v teplíčku domova. Zapomínám na realitu, čas se zastavil. Naplňuje mne pocit štěstí, neboť svízele všedních dnů vánkem mizí a ztrácí se v úžasném množství sněhu. Vzhlédnu k nebi, zavřu oči a sním. Po chvilce oči otevřu, vrstva sněhu mezitím povyrostla. Z komínku malých chaloupek se líně vine kouř unášený větrem. Brzy se celá vesnička zahaluje do bílého závoje. Náhle se za sousedním oknem pohne tlumený stín. To jen soused zapálil svíci. Další a další vločka klepe venku na okno, některé se uvelebují na větvích stromů. Z okna natahuji ruku, chci si na první sníh sáhnout. Roztává pomalu na mé dlani. Je tak krásný a bílý. Obloha ztmavla. Za okny skotačí vítr, ohýbá větvičky stromů, hraje si s vločkami. Já upadám do vyhřáté peřinky, posledním pohledem zkontroluji přírodu za oknem. Bílý sníh odlétá do dalekých končin, kam mé oko již nedohlédne. Pomalu usínám.

Sbíráme víčka pro Terezku

V roce 2012 o letních prázdninách řídila Terezka auto. Nikdo neví, co se přesně stalo. Lidé našli vedle silnice nabourané auto a zraněnou dívku.

Dívka utrpěla vážná poranění, a tak byla vrtulníkem převezena do nemocnice, kde jí lékaři zachránili život.

Od této autonehody je Terezka ve vigilním kómatu. Má otevřené oči, které však jen bezcílně bloudí, a kontakt s nemocnou není možné navázat. Terezka jenom leží, nehýbe se, nemluví, sama se nenají. Je jako malé miminko, o které se stará hlavně maminka.

Terezka potřebuje zvláštní lékařskou péči, která je velmi drahá a kterou musí rodiče Terezky platit sami. Proto se snažíme pomoci. **Sbíráme víčka a posíláme peněžní dary na účet číslo 027229 0750/0300.** Za tyto peníze pojede Terezka do lázní, kde jí poskytnou speciální lékařskou péči. A třeba se i probudí a zase z ní bude veselé děvče.

Víčka prosím noste prosím v igelitových taškách a odevzdávejte třídním učitelům.

- seb -

Čerti, andělé a Mikuláš ve škole

Spousta čertů, andělů a Mikuláš, přesně tak to vypadá v mnoha městech i na vesnicích večer 5. prosince. Ale i tak to vypadalo dopoledne na naší škole.

Čerti si jako každý rok udělali u dětí respekt a děti se parádně bály. Brečící obličeje ale zastavili andílci, kteří jim za odměnu dali i nadílku. Děti za to, že si je čerti neodnesli, poděkovaly tancováním, zpěvem, dokonce i hraním na flétnu.

Čerti ve druhé třídě našli zloděje penálu, který se přiznal a slíbil Mikuláši, že penál nahradí a koupí i pastelky.

Ti, co se čertů nebáli, běhali po chodbě a hledali, kde jsou čerti a andílci s Mikulášem ukrytí, ale neúspěšně. Po ukončení procházky po třídách se všichni mohli vrátit do nebeských bran s ujištěním, že za rok tu jsou zase.

Petr Mudroch